

[Madsen-Mygdal.]

skete for Forsvarssagens Skyld, og det ærede Medlem siger, at Fremtiden skal nok vise: det var os, der følte vor Forpligtelse overfor Forsvarssagen. Det ærede Medlem behøver ikke at paakalde Fremtiden. Nutiden viser, hvem der følte sine Forpligtelser overfor Forsvarssagen.

Christmas Møller: Maa jeg bede om Ordet for en kort Bemærkning?

Første Næstformand (Pinstrup): De korte Bemærkninger er afsluttet.

Fisker: Jeg vil gerne overbringe den højtærede Trafikminister en Tak for den Velvillie, hvormed han har modtaget og behandlet et Andragende fra Foreningen af jyske Tørvefabrikanter, gaaende ud paa en Nedsættelse af den Fragttakst, der er gældende for Tørveforsendelse, hvorved han har bidraget til at standse Nedgangen i Tørveproduktionen og tillige bidraget til at forøge Beskæftigelsesgraden. En stærk Udnyttelse af Landets Moser er af ikke ringe Betydning socialt set og har ogsaa i disse Tider Betydning i erhvervspolitisk Henseende i Kampen mod Arbejdsløsheden, og det var derfor i høj Grad beklageligt, at den tidligere Regering ved Takstrevisionen af 1927 nedsatte Fragten for indført Brændsel med 23 pCt., medens danske Tørv kun fik en Nedsættelse paa 4 pCt. og saaledes blev daarligt stillet i Kampen om det hjemlige Brændselsmarked.

Et Andragende fra jyske Tørvefabrikanter om en yderligere Nedsættelse af Fragten blev indsendt i Efteraaret 1928, men det blev af den tidligere Regering afslaaet uden nærmere Motivering, og først da den nuværende Regering traadte til, lykkedes det at finde Ørenlyd for dette af Fabrikanter og Arbejdere i Forening rejste Krav.

Af Oplysninger, som jeg har modtaget fra Foreningen af jyske Tørvefabrikanter ved deres Formand, Fabrikant Henriksen af Moselund, fremgaar det, at den samlede Produktion, der i 1928 var 815 Millioner, nu i 1929 har været 840 Millioner. En Nedgang, der har været fortsat gennem flere Aar, er saaledes standset, og en Opgang er konstateret, og Formanden skriver, at

„denne Ordning er i høj Grad tilfredsstillende ikke alene for de i denne Virksomhed beskæftigede Arbejdere, men naturligvis ogsaa for de Myndigheder, der har givet os denne Støtte.“

Jeg vil gerne understrege, at Regeringens Interesse for dansk Erhvervsliv og for Beskæftigelsen af danske Arbejdere altsaa ogsaa paa dette Omraade har givet sig Udslag i positive og værdifulde Foranstaltninger.

Jeg vil dernæst bede den højtærede Landbrugsminister, som ved at forhøje Timelønningerne for de ved Statens Skove beskæftigede Arbejdere har imødekommet et berettiget Krav, tillige overveje Muligheden af ogsaa paa andre Omraader, hvor det synes paakrævet, at tilvejebringe bedre og rimeligere Arbejdsvilkaar for disse Arbejdere. Man har saaledes overfor mig paapeget, at mange af de Parceller, der er overladt Skovløberne til Drift, i høj Grad trænger til Mergling, uden at der synes at være nogen Mulighed for at faa denne Mangel afhjulpet, fordi Jordlodderne tidligere har været gennemmerglet. Naar der er hængaet 10—15 Aar efter Merglingen, er dennes Virkning som oftest ophørt, og en ny Mergling er da nødvendig af Hensyn til Jordens Kalktrang.

Jeg haaber, den højtærede Minister vil kunne indrømme Nødvendigheden af, at der sker en Ændring i den hidtil gældende Ordning, og at et passende Beløb stilles til Raadighed i dette Øjemed under en saadan Form, at Statsskovløberne, der paa de som oftest meget magre og fattige Hede-parceller udfører et godt og nyttigt Opdykningsarbejde, kan være tjent dermed.

Det forekommer mig ogsaa, at Staten, som tidligere fuldt ud overtog Vedligeholdelsen af den Tjenestebolig, som er tillagt Statsskovløberne, ogsaa i Fremtiden burde gøre dette. For Tiden er Ordningen den, at alt Vedligeholdelsesarbejde skal udføres af Skovløberne, medens Staten tillægger Materialet. Det ser uhyre smaat-skaaret ud, og jeg vil gerne henstille, at man vender tilbage til den tidligere Ordning.

Endelig skal jeg angaaende denne Sag pege paa Ønskeligheden af, at de Arbejdere, hvorom her er Tale, og hvoraf mange tilbringer hele deres Liv med at arbejde for Statsskovvæsenet, sikres en Pensionsordning, saaledes at de, naar de er gamle og udslidte og ikke er i Stand til at udføre dette haarde kropslige Arbejde, kan undgaa at falde de omliggende Kommuner til Byrde. Efter mit Skøn kan Staten ikke være bekendt vedblivende at skubbe dette Krav til Side, og da det er meddelt mig, at man i Direktoratet for Statsskovvæsenet har arbejdet for en Ordning af hele dette Forhold, foranlediget ved et af Statsskov-